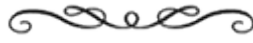

ĐỪNG VỘI KẾT ÁN AI

Vừa nhận được điện thoại, bác sĩ Nam vội vã tới bệnh viện. Ông khoác vội trang phục phẫu thuật và tiến ngay tới phòng mổ. Lúc đó, người cha của cậu bé sắp sửa qua phẫu thuật đang ngồi đợi tại cửa phòng.

Vừa nhìn thấy bóng bác sĩ, người cha nói ngay: "Tại sao giờ này ông mới đến? Ông không hay biết con trai tôi rất nguy kịch sao? Thực lòng ông có trách nhiệm nghề nghiệp không vậy?"

Bác sĩ điềm tĩnh trả lời: "Thật xin lỗi, lúc này không phải ca tôi trực nên tôi không có mặt tại bệnh viện. Thế nhưng vừa nhận được điện báo tôi đến ngay đây... Và lúc này tôi muốn tĩnh tâm một chút để chuẩn bị phẫu thuật".

Người cha giận dữ: "Tĩnh tâm à?! Giả như con của ông đang nằm trong phòng cấp cứu thì ông có tĩnh tâm được không? Nếu như con trai ông sắp chết, ông sẽ làm gì?"

Vị bác sĩ lại mỉm cười trả lời: "Tôi sẽ nói điều mà ông Gióp đã nói trong Kinh Thánh: "Thân trần trường sinh từ cát bụi, tôi sẽ trở về cát bụi thân trần trường. Chúa đã sinh ra, Chúa lại lấy đi, xin chúc tụng Chúa". Những bác sĩ không có khả năng giữ lại mạng sống. Ông hãy đi và cầu nguyện cho con trai ông. Chúng ta sẽ nỗ lực hết mình và cậy trông vào ân sủng Thiên Chúa".

"Khuyên lơn người khác khi mà bản thân mình chẳng dính dáng gì xem ra quá dễ dàng". Người cha phàn nàn.

Cửa phòng phẫu thuật đóng lại. Vị bác sĩ miệt mài vài giờ liền trong phòng mổ. Và ông rời khỏi phòng giải phẫu trong niềm hạnh phúc: "Cảm tạ Chúa. Con trai ông đã được cứu. Nếu muốn biết thêm chi tiết, hãy hỏi cô y tá vừa giúp tôi". Không chờ câu trả lời của người cha, vị bác sĩ tiến thẳng và rời khỏi bệnh viện.

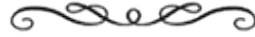
Ngay khi nhìn thấy dáng dấp cô y tá xuất hiện, người cha nói ngay: "Loại người gì mà lại cao ngạo đến như thế kia chứ! Thậm chí ông ta không thèm dành vài giây trả lời cho tôi biết hiện trạng con trai tôi ra sao".

Cô y tá cúi xuống, tuôn trào nước mắt, trong xúc động, cô chậm rãi trả lời: "Con trai duy nhất của bác sĩ mới qua đời hôm qua do một tai nạn. Hôm nay bác ấy đang lo tang sự cho cậu. Thế nhưng vừa nhận được điện báo, bác ấy vội tới ngay để cứu con trai ông. Bây giờ thì bác ấy trở về tiếp tục lo hậu sự cho đứa con yêu quý của mình".

Đừng kết án ai. Vì bạn không biết cuộc sống của họ thế nào cũng như điều gì đang diễn ra trong tâm hồn họ và những gì họ đang phải nỗ lực vượt qua.

ĐƯỢC ! ĐƯỢC !

Sống 1 kiếp người , Bình An là được .

2 bánh 4 bánh, chạy được là được.

Tiền ít tiền nhiều, đủ ăn là được.

Người xấu người đẹp, dễ coi là được.

Người già người trẻ, miễn khỏe là được.

Nhà giàu nhà nghèo, hòa thuận là được.

Ông xã về trễ, miễn về là được.

Bà xã cầu nhau, thương mình là được.

Khi con còn nhỏ, dạy dỗ thật nghiêm.

Tiến sĩ cũng được, bán rau cũng xong.

Sau khi trưởng thành, ngoan ngoãn là được.

Nhà to nhà bé, ở được là được.

Hàng hiệu hay không, mặc được là được.

Tất cả phiền não, biết xả là được.

Kiên trì cố chấp, biết quên là được

Bạn bè xa gần, nhớ nhau là được.

Không phải có tiền, muốn gì cũng được.

Tâm tốt việc tốt, thay đổi số mệnh.

Ai đúng ai sai, Trời biết là được.

Tích đức tu thân, kiếp sau cũng được.

Thiên địa vạn vật, tùy duyên là tốt

Có rất nhiều việc, nhìn xa trông rộng.

Mọi người đều tốt, ngày ngày đều tốt.

Anh tốt tôi tốt, vậy là quá được.

Nói tóm lại, tri thức là quan trọng nhất.

Nói nhiều như vậy, hiểu được là tốt.

Vẫn còn chưa hiểu, xem lại là được !

S.T